

Taisom kelia

LAIKRAŠČIO „KELIO ŽMONĖS“ PRIEDAS PRADEDANTIESIEMS

Mieli skaitytojai,

ačiū, kad atsivertėte mūsų laikraščio. Su džiaugsmu Jums pristatome naują laikraščio „Kelio žmonės“ rubriką. „Taisom kelia“ – tai AB „Panevėžio keliai“ inicijuota eismo saugumo ir kelių naudotojų tolerancijos skatinimo programa, be kita ko, skirta gilinti žinias apie kelio ir kelio žmonių gyvenimą.

Šiame skyrelyje diskutuos jau matytos „Taisom kelia“ programos dalyvės, kurios yra labai smalsios

ir nori viską žinoti. Atsakysime ir Jūsų pateikiamus klausimus. Atsakymų apie visiems mums rūpimas problemas ieškos gerai pažįstama Kelio moteris Stefutė (aktorė Violeta Mičiulienė), ji mielai sutiko pasidalinti kelyje patiriamais įspūdžiais ir savo filosofiniais pasvarstymais. Nelabai rimtai, bet labai kvalifikuotai rūpimais klausimais konsultuos patyręs Kelių ekspertas ir pragmatiškas Inžinierius.

Kelių ekspertas, Inžinierius – specialiai šiai rubrikai sukurti personažai. Nesidairykite aplinkui, jeigu šie vardai Jums pasirodys pažįstami. Visi su tais personažais susiję bruožai ir aplinkybės – tik sutapimas. O jeigu Jūsų žvilgsnis vis dėlto krypta į autoritetingą ir geraširdį bendradarbį, kuris galimai yra užsislaptinęs Kelių ekspertas, tai patikiname, kad visi sutapimai yra atsitiktiniai. Toks Kelių eks-

pertas ar Inžinierius, kurį sutiksime laikraščio puslapiuose, tikrovėje neegzistuoja. Kita vertus, ieškodami sąsajų ir panašumų, Jūs iš dalies teisūs, nes mūsų personažus lyg ir sieja visi rimtam kelių statybos specialistui būdingi bruožai, įgūdžiai, gebėjimai, gyvenimiška patirtis.

Apie rimtus dalykus galima kalbėti ir linksmai, nuo to problemos netaps mažesnės, tačiau nestandartinis požiūris galbūt padės kitu

kampu pažvelgti į kelininkų gyvenimą, susipažinti su kasdieniais jo reiškiniais, suteiks būtiniausių žinių ir reikalingus atsakymus, kaip elgtis konkrečioje situacijoje.

Taigi suteikiame žodį mūsų visapusiškai išprususiems kelių ir gyvenimo ekspertams. Ir malonaus Jums skaitymo.

„Kelio žmonių“ kūrybinė grupė

Viešas laiškas kelių naudotojams

Keista esame tauta. Tikri lietuviai. Jei mums kas sekasi – mes čempionai, o jei liekame antri, visada ieškome kaltų. Jei važiujame geru keliu, net spurdam iš džiaugsmo: „Ui, koks aš šaunuolis, kaip gerai važiuoju, kokia mano puiki mašina.“ Tačiau jei įvyksta bėda, pasipila prakeiksmas: „Kur tie kelininkai žiūri? Ir už ką mes jiems mo-

kam pinigų? Leistų man pavadovaut, aš iš karto įvesčiau tvarką...“

Iš tikro norėčiau pamatyti tą klerką, vasaros karštymetį pasilenkusį prie įkaitusio asfalto ir verdantį savo sultyse. Norėčiau pravažiuoti pro jį šiltoje mašinoje, matydama, kaip jis virsta į statulą dvidešimt penkių laipsnių šaltyje. Nors kita vertus, iš kur jam žinoti, kiek protingų vyrų ir

moterų nemiega naktimis, kad sugalvotų naujas technologijas, kurios kelią paverčia spinduliu į ateitį. Kiek jaunų vyrų atiduoda savo gražiausias gyvenimo akimirkas, palinkę virš brėžinių vien tam, kad mes save pamatytume toje išsvajotoje garbės lentoje. Kad kelyje būtų tvarka ir susikalbėjimas, tolerancija taptų norma ir visi jaustųsi saugūs. Nesvarbu,

ar tai būtų pavargęs estų „fūristas“, ar beprotis dviratiminkas, skubantis, kol neužsidarė parduotuvė. Ir netgi paklaikęs iš baimės šernas, skuntantis namo pranešti, kad nuo šiandien juos šaudys kas tik nori...

Aš esu paprasta, bet ne prasta kelio moteris. Supraskit teisingai – aš dirbu ne šalia kelio. Mano tikslas kitas. Pragyvenau žemėje ne vieną

dieną, todėl daug ką žinau ir suprantu. Man labai svarbu žmonės kelyje.

Nes man tikrai ne tas pats, koku keliu grįžtu namo, koku keliu mano vaikai eina į mokyklą ir net galiausiai – koku keliu neš mano karstą.

Todėl atvira širdimi į naują draugystę!

Pagarbiai
Jūsų kelio moteris Stefutė

„Taisom kelia“ merginos paklausė:

– Iš ko susideda kelias?

Kelio moteris Stefutė:

– Kelio centras – tai balta linija, vidurys kelio, kurią apžergė dažniausiai važiuoja senoliai su kepurėmis ant akių (nors jie įsitikinę, kad tai karūnos ir jie – kelio valdovai). Juos dažniausiai galima sutikti Vėlinių metu ir per Velykas. Dar toje vietoje dažnai plakasi iš baimės išprotėjusios pagyvenusios moterys. Važiuoja viduriu, nes bijo iššokančių iš miško žvėrių ir visokių maniakų, nors, galvą gulda, maniakas, tokias pamatęs, pats griūdamas lėktų į tamsiausią mišką. Kitoje važiujamojoje dalyje galite sutikti visokių eismo dalyvių, kurių vairavimas priklauso nuo metų ar paros laiko, nuo amžiaus, nuotaikos, gamtos sąlygų ir transporto kokybės.

Toliau – kelkraštis. Tai pavojingiausia vairuojančiajam vieta. Ten glaudžiasi gyvenimo nustekenti dviratiminkai, atsigulę grybautojai bei uogautojai ir moterys, kurios pasiryžo užsidėti sijonus ir savo kojomis – dviem keliais į rojų – trukdo susikoncentruoti ties vairavimu.

Kelių ekspertas:

– Jeigu rimtai, tai pagrindinė kelio sudedamoji dalis yra kelio pagrindas, kurio apatinė dangos konstrukcijos dalis įrengta ant žemės sankasos grunto ir skirta transporto priemonių bei dangos apkrovoms atlaikyti, jas paskirstyti ir perduoti žemės sankasos gruntams.

Bet iš esmės tai yra lietuvių liaudies patarlės „nemesk kelio dėl takelio“ vizualinė interpretacija, kad paprastiems žmonėms būtų lengviau atskirti kelią nuo takelio.

– Ar namų sąlygomis galima pasidaryti asfaltą?

Kelio moteris Stefutė:

– Namų sąlygomis galima pasidaryti viską! Tik ar to reikia? Juk sakoma – jei aštuoniolika metų maišai alų su degtine, garantuotai po dešimties metų maišysis smėlis su cementu. Aš noriu pasakyti, kad kiekvienas tegu dirba savo darbą. Pijokiukas – geria, bedarbis eina į darbo biržą, moterys bando numesti eilinius 5 kg antsvorio, o mes, kelininkai, turime juk turėti kažkokią paslaptį. Na, kad ir asfalto formulę. Jūs jau nepykite ☺

Kelių ekspertas:

– Žinoma, asfaltą galima pasidaryti ne tik namų sąlygomis, bet ir įkuriant gamybos bazę miške, sode ar netoli centrinės miesto aikštės. Namų sąlygomis pagamintas tortas „Napoleonas“ padaro didelį įspūdį jo ragaujančioms, o asfaltas gali ir nepalikti.

– Ar galima nėščiosioms prekybos centrų aikštelėse statyti automobilius neįgaliesiems skirtose vietose?

Kelio moteris Stefutė:

– Nėščiosioms daug kas galima. Galima trečią valandą nakties pakelti iš patalo vyrą ir išsiųsti į neveikiančią parduotuvę parnešti žiemą šviežių braškių ir silkės. O jam sugrįžus paryčiais iš kito miesto pasakyti: NEBENORIU... Oi, kaip daug kas joms galima, tačiau... sulyginti jas su negalia turinčiais žmonėmis – tai jau atsiprašau :) Nesvarbu, kad jos elgiasi neadekvačiai ir neapskaičiuotai. Bet juk jos dviese viename. O kartais net trise ar net keturiese. Tiek žmonių niekada gyvenime nesutars dėl vieno ar kito klausimo. Ir tokioms didvyrėms yra puikios vietos stovėjimo aikštelėse su ženklu „Šeimos vieta“. Pati ne kartą ten stačiau, kai atvažiuoju viena ir

neturėjau kur nutūpt. Ir kai vienas aršuoelis pradėjo reikalauti, kad aš parodyčiau savo šeimą, kurios jis nemato, drąsiai jam atsakiau: „O tu įrodyk, kad aš nenėščia.“

Kelių ekspertas:

– Galbūt teoriškai ir būtų galima nėščiosioms prekybos centrų aikštelėse statyti automobilius neįgaliesiems skirtose vietose, tačiau bėda yra ta, kad dažniausiai šios vietos jau būna užimtos BMW markės automobilių. Kaip sprendimą šioje situacijoje galima pasiūlyti nėščiajai, pageidaujančiai statyti savo automobilį neįgaliesiems skirtose vietose, įsigyti būtent BMW markės automobilį. Tokiu atveju prekybos centro lankytojams ir nekils jokių nereikalingų klausimų.

– Kodėl šalia kelio yra balti pagaliukai, kurių viršūnėlės naktį šviečia?

Kelio moteris Stefutė:

– Tai įvyko prieš daug daug metų. Iškart po to, kai kunigaikštis Gediminas susapnavo geležinį vilką ir ten pastatė Vilniaus miestą. O iki to miesto nueiti ir nusipirkti dešros per miškus būdavo labai nepatogu. Nutiesė keliukus, kuriais kaimie-

čiai šutindavo apsipirkti. Grįždavo jie tamsoje ir nulipė į šalikelę savo reikalo neberasdavo kelio atgal. Tai yra pirmyn. Ir taip dingo kokie 30 procentų tautos. Todėl kunigaikštis Gediminas liepė apkaišioti kelią šviečiančiais deglais, kad visi sveiki pasiektų namus. Per daugelį metų deglai transformavosi į pagaliukus, kurie mums iki dabar šviečia rodydami kelią namo.

Kelių ekspertas:

– Mielosios mano, Stefutė iš dalies yra teisi. Jūsų minimi signaliniai stulpeliai su vertikaliu ženkliniu ir atšvaitais pagal LST1379:1995 skirti pažymėti kelkraščių išorinį kraštą, kad jis būtų geriau matomas tamsiu paros metu ir esant blogoms meteorologinėms sąlygoms. Taip pat signaliniais stulpeliais žymimos pralaidų vietos, sankryžos, nuvažios, apsauginių atitvarų galai kelkraščiuose ir lėtėjimo (greitėjimo) juostų pločio pokyčių vietose.

Signaliniai stulpeliai statomi nesutvirtintose kelkraščio dalyje vienodu atstumu visame kelyje, jei toje vietoje nenumatyti apsauginiai atitvarai.

Magistraliniuose, krašto, rajoniniuose ir vietiniuose keliuose rekomenduojama statyti elastingus signalinius stulpelius. Signalinių stulpelių, skirtų magistraliniams keliams, matmenys skiriasi nuo kituose keliuose naudojamų stulpelių matmenų.

Atšvaitai, naudojami signaliniams kelio stulpeliams, yra 40x100 mm dydžio. Oranžinės spalvos atšvaitai žymi dešinįjį važiujamosios dalies kraštą, balti atšvaitai – kairįjį.

Programoje „Taisom kelia“ – apie eismo saugumą ir bendradarbiavimą kelyje

Gegužės mėnesį AB „Panevėžio keliai“ pradėjo eismo saugumo ir kelių naudotojų tolerancijos programos „Taisom kelia“ antrąjį etapą. Kelyje Kaunas–Zarasai–Daugpilis, kur bendrovė atlieka devyniolikos kilometrų ruožo rekonstrukciją, stovyvietėse greta laikinųjų šviesoforų įrengta nauja informavimo apie kelių darbus priemonė – papildomi informaciniai stendai „Taisom kelia“, primenantys būti atidiems, nes vyksta kelio darbai.

„Net ir nedidelis kelio remontas yra susijęs su eismo ribojimais. Primename vairuotojams, kad jie privalo paisyti laikinųjų kelio ženklų, atidžiai sekti nuorodas, siekiant išvengti skaudžių nelaimių. Eismo ribojimai neišvengiamai sukelia vairuotojų nepakantumą ir net pyktį kelyje dirbantiems žmonėms. Mūsų tikslas – priminti, kad kelyje esi ne vienas, kad žmonės oranžinėmis liemenėmis atlieka reikalingą darbą, kuris pagerins kelio būklę ir eismo sąlygas. Kito būdo atnaujinti kelią kaip statinį tiesiog nėra“, – sakė AB „Panevėžio keliai“ generalinis direktorius Virman-

tas Puidokas.

Bendrovės vadovo teigimu, nepakantumo šaknys dažniausiai slypi nežinojime ir baimėje, reiškinį nepažinime. Viena vertus, programa „Taisom kelia“ susijusi su eismo saugumo reikalavimų įtvirtinimu. Kita vertus, jos funkcija yra ir taikdariaiška, ir švietėjiška. Programos metu pateikiama informacija turėtų bent minimaliai užpildyti žinių apie kelių statybą ir priežiūrą spragas, padėti geriau suprasti kelininkų darbą.

„Kad kelyje būtų tvarka ir susikalbėjimas, tolerancija taptų norma ir visi jaustųsi saugūs“, – savo sprendimą dalyvauti eismo saugumo programoje komentavo aktorė Violeta Mičiulienė, specialiai akcijai sukūrusi kelio moters Stefutės personažą.

Pirmąją akcijos dieną kelininkus ir vairuotojus rekonstruojamuose kelio ruožuose sveikino kelio moteris Stefutė (aktorė Violeta Mičiulienė) bei „Taisom kelia“ merginos, kurių nuotraukos papuošė naujus informacinius stendus. Šiai akcijai pritaria ir joje dalyvauja panevėžietės teritorijų planavimo spe-

cialistė Miglė Narkevičienė ir socialinė pedagogė Valda Rapkevičiūtė bei vilnietės marketingo specialistė Ieva Zabilevičiūtė ir logistikos specialistė Greta Gražul.

Pirmasis programos „Taisom kelia“ etapas prasidėjo atviru kelio moters Stefutės laišku kelių naudotojams socialiniame tinkle „Facebook“, čia netrūko originalių klausimų ir dar originalių Stefutės atsakymų.

Akcija „Taisom kelia“ – antrasis AB „Panevėžio keliai“ inicijuotas eismo saugumo ir kelių naudotojų tolerancijos ugdymo programos etapas. Programa startavo pavasarį socialiniame tinkle „Facebook“ ir diskusijų forume www.keliozmones.lt.

Programos „Taisom kelia“ informaciniai stendai statomi didžiuosiuose AB „Panevėžio keliai“ objektuose, keliuose, kur eismas ribojamas laikinaisiais šviesoforais. Akcija pradėta viename sudėtingiausių eismo saugumo prasmė šių metų objektų – rekonstruojamoje tarptautinės ir valstybinės reikšmės kelio Kaunas–Zarasai–Daugpilis atkar-

„Taisom kelia“ merginos atsiprašė vairuotojų už trukdymą ir ragino vairuoti saugiai.

„Reikia, kad ir remontuojamame kelyje būtų tvarka ir susikalbėjimas“ – įsitikinusi kelio moteris Stefutė.

Stefutei kelyje teko sutikti ir vilkikų vairuotojus, ir vietos gyventojus, kurie tvarkė savo ūkinius reikalus.

Akcijos dalyvės kelyje Kaunas–Zarasai–Daugpilis.

poje. Visus darbus kelininkams šiame magistraliniame kelyje tenka atlikti nenutraukus automobilių eismo, o tik jį apribojus. Tikimasi, jog vairuotojai re-

konstruojamuose ruožuose bus atidūs, paisys visų privalomų reikalavimų, kad atnaujintas kelias neštų tik džiaugsmą, o ne skausmą ir beprasmius praradimus.

Kelio moteris Stefutė:

„Humoras gali pasitarnauti ir kaip eismo saugumo priemonė“

Rasa ČEPIENĖ

„Šis personažas, manau, toks įtikinamas todėl, kad daugeliui primena jų barningas mamas, močiutes, uošvienes ar tetas, kurios, nors ir triukšmauja bei nurodinėja, vis viena linki tik gero“, – mano aktorė.

Tarptautinės reikšmės magistralinis kelias Kaunas–Zarasai–Daugpilis – tikras Lietuvos, kaip tranzito valstybės, atspindys. Gegužės mėnesį rekonstruojamame šio kelio ruože ties Zarasais saugaus eismo ir tolerancijos skatinimo programos „Taisom kelia“ dalyviai sutiko automobiloninkus iš Lenkijos, Rusijos, Baltarusijos, Estijos, Suomijos, Latvijos, Kazachijos ir kitų šalių. Labiausiai nekantrūs atrodė jauni ir vilkikų vairuotojai. Pastarųjų dažniausiai prieš akis laukė ilgas kelias ir įtemptas darbų grafikas.

Šiame kelyje vyko pirmoji AB „Panevėžio keliai“ inicijuota programos „Taisom kelia“ akcija. Tikimasi, kad vairuotojai rekonstruojamuose ruožuose bus atidūs, paisys visų privalomų reikalavimų, kad atnaujintas kelias neštų tik džiaugsmą, o ne skausmą ir beprasmius praradimus.

Apie įspūdžius dirbant kelyje, kalbamės su specialiai akcijai kelio moters Stefutės personažą sukūrusia aktorė Violeta MIČIULIENE.

– Pirmąją akcijos dieną keletą valandų bendravote su vairuotojais, kurie dėl kelio darbų buvo priversti lūkuriuoti prie laikinųjų šviesoforų. Kokie Jūsų ryškiausi įspūdžiai iš darbo kely-

je? Kas labiausiai sujaudino?

– Vienas jaunas vairuotojas skubėjo namo į Kazachiją su tik ką Lietuvoje įsigytu automobiliu. Žmogus džiaugėsi, kad, kol buvo kelyje, jam namuose gimė sūnelis Artūras. Nustebino, nors, kita vertus, ko čia stebėtis – kelyje buvo labai daug mašinų, kurių vairuotojai lenkai. Faktiškai tam nebuvau pasiruošusi, bet iš praecies koncertų Lenkijoje žinojau kelis anekdotus lenkų kalba, tai labai padėjo sustiprinti draugystę tarp dviejų tautų. Lenkai iš pat pradžių šiek tiek išsigandę reagavo į mus, o po to humoras apšildė ir santykius, ir jausmus. Visi pravažiuojantieji labai nuoširdžiai pasakojo apie savo kelionės tikslus. Vienas vežė iš savo miško malkas, nes sakėsi turįs rūkyklą Zarasuose, pakvietė mus į svečius. Kitas į sodybą vyko. Tretieji keliavo pas uošvienes, kiti tikėjosi tuo keliu pasiekti Visaginą, tik pasiklydę kažkaip. Koks bebūtų sunkus kelias, visų kalbintų vairuotojų nuotaikos buvo labai geros, žmonės vis dėlto sugeba kelyje atsipalaiduoti. Kad ir kaip būtų sunku teigiamai žiūrėti į remontuojamą kelią, dažnas trukdžius priima geranoriškai, nes iš tikro kelias juk ir remontuojamas tam, kad automobiloninkams būtų geriau.

– Kad humoras sustiprina tautų draugystę ir mažina įtampą, susidariusią dėl vykstančių kelio darbų, patvirtino Jūsų bendravimas su tarptautiniais maršrutais važiuojančiais vairuotojais, lūkuriuojančiais eismo ribojimo zonoje.

– Sutikome daug rusų, baltarusių, kuriems buvo keistas tas procesas. Kai įteikdavome suvenyrą, kiekvienas, gavęs smulkmenėlę, priimdavo ją kaip didžiausią dovaną. Ir patys vairuotojai dovanojosi saldinių ir suvenyrų iš savo šalių.

Mažiausiai kantrybės turi jauni žmonės. Ir tame kelyje pasitaikė jaunų žmonių, kuriuos erzina trukdymai, tačiau, vos priartėjus prie automobilio su jame sėdinčiu piktu vairuotoju, jo veide iš karto nušvisdavo šypsena, akivaizdžiai matėsi, kaip nuslūgsta įtampa.

– Gal pasitaikė pikto vairuotojų ar pavojingų situacijų?

– Buvo viena tokia džipo modelio mašina. Nors aš ir pakėliau lazdelę stabdydama, ji pakankamai agresyviai pralėkė pro mane. Pamačiau baltarusiškus valstybinius mašinos ženklus. Automobilyje sėdėjo žmogus, su kuriuo šiaip gyvenime nelabai norėčiau turėti kokių nemalonių reikalų. Priejau, pakalbėjau, o keleiviai atsakė: „O Dieve, pagalvoju, jeigu kas stabdys dar kartą, iš viso niekur nebenuvažiuosime. Mes tiek pravažiavome, mes taip skubam.“ Po to atlėgo, juokėsi, paprašiau šiek tiek žiūrėti paprasčiau į tuos laikinus sustojimus. O nuedidama atkreipiau dėmesį, kad po automobilio valstybiniais ženklais buvo raidės KGB. Norėjau grįžti pasitikslinti, bet pagalvojau, kad gal geriau nereikia. Tam žmogui aš turbūt išduočiau visas paslaptis. O vieno automobilio vairuotojas ir keleiviai, su kuriais man teko bendrauti, labai priminė tuos romų tautos atstovus, kurie važiuoja į Lietuvą uždarbiauti apgaudinėjant pakelėse mūsų tūlus lietuvius piliečius.

– Minėjote, kad akcijos metu patirti įspūdžiai iš esmės geri, švietė saulė, aplinkui žydėjo pienės. Ir nesvarbu, kad kelyje pasitaikė visokių trukdžių, žmonės vis viena šypso.

– Manau, kad tokių akcijų tikrai reikia žmonėms įtampai nuimti. Sugebėti su šypsena pažvelgti į susidariusią situaciją.

Labai nustebino, kad žmonės, važiudami labai sudėtingomis eismo sąlygomis, pamatę mus (kelio moterį Stefutę ir „Taisom kelia“ merginas) nebuvo susiraukę ar pasipiktinę, lyg būtu vienos iš kelio trukdžių.

Užsieniečiai, nežinoję, kas čia vyksta, labai gražiai reagavo. Iš pradžių būdavo sutrikę, o kai jiems paaiškindavai, paprašydavai būti tolerantiškiems kelių darbams, mūsų prašymui pritarė. Sutikau šeimą, vyrą su žmona ir vaikais, keliaujančią per Europą. Į Lietuvą jie atvyko po 20 metų pertraukos. Sve-

čiai neslėpė susižavėjimo, kad per du dešimtmečius mūsų šalis pasikeitė, tapo gražesnė, jiems labai patiko Lietuvos keliai. O kelias Kaunas–Zarasai–Daugpilis, vedantis Lietuvos ir Latvijos sienos link, jiems buvo viena iš paskutinių atkarpų kertant valstybinę sieną. Užsieniečiai buvo sužavėti, kad pas mus vyksta tokia atsiprašymo už nepatogumus kelyje akcija: „Na, žinot, mes buvome ir Suomijoje, važiavome per visą Europą, bet kad būtų tokia akcija, nesam matę.“ Svečiai buvo sužavėti. Dar susitarėm, kad jie grįš po poros metų ir pravažiuos jau atnaujintu patogiu keliu. Tik apgailastavo, kad pasibaigus darbams nebesutiks akcijos dalyvių. Pasak pašnekovų, jau geriau būtų kažkokie trukdžiai kelyje, bet kad šalia stovėtų žmonės, praskaidrinantys nuotaiką.

– Kaip Jūsų gyvenimą pakeitė kelio moters Stefutės personažas, nes dabar būti Stefute tenka bemaž nuolat?

– Pirmiausia – mane atpažįsta ir pripažįsta kelininkai net tuose objektuose, kur akcijos metu mes su merginomis dar nebuvome užsukusios. Tai iš tiesų labai malonu. Šis personažas, manau, toks įtikinamas todėl, kad daugeliui primena jų barningas mamas, močiutes, uošvienes ar tetas, kurios, nors ir triukšmauja bei nurodinėja, vis viena linki tik gero. Sulaukiu daug žmonių skambučių ir laiškų su klausimais, kada komanda „Taisom kelia“ apsilankys kitame, jiems svarbiame kelyje. Dažnai girdžiu vairuotojus kartojant Stefutės mėgstamą frazę: „Važiuos greitai, bet neš vis viena lėtai...“ Niekas nesitiki staigių esminių pokyčių per vieną dieną, tačiau lašas po lašo į žmonių sąmonę turi ateiti žinia, kad kelyje esi ne vienas, kad reikia elgtis drausmingai ir saugotis.

– Kelio moteris Stefutė autoritetinga kelių ir kelininkų darbų žinove tapo prieš kelis mėnesius, kai socialiniame tinkle „Facebook“ ir kelio žmonių forume www.keliozmones.lt prasidėjo

diskusijos aktualiais kelių statybos, naudojimo ir priežiūros klausimais. Koks iš Jūsų komentuotų skaitytojų klausimų įsiminė labiausiai?

– Man visi klausimai yra labai įdomūs. Daugelis jų gali atrodyti juokingi, bet jeigu žmogus klausia, vadinasi, jam tai rūpi. Man niekad į galvą nešautų teirautis, kokius medžius prie kelio ir kur galima sodinti, ar parduoti man priklausantį kelio galiuką dabar, ar laukti geresnių laikų. Kaip „topinį“ įvardyčiau tokį klausimą: kaip išsivirti asfalto namų sąlygomis. Juk jei kiekvienas pradėtų lopyti kelius kur sumanęs, mūsų Lietuva taptų panaši į seną sudygsniuotą močiutės paklodę. Tačiau svarbiausia, kad žmonės domisi ir nori žinoti atsakymus. Baisiau būtų, jei visu tuo niekas nesidomėtų. Mums turi rūpėti mūsų ateitis ir kelias į tą ateitį.

– Kokiame kelyje galime tikėtis artimiausiu metu sutikti kelio moterį Stefutę ir „Taisom kelia“ merginas?

– Drausminome vairuotojus ties Zarasais, Panevėžyje, akcija vyko Pakruojyje. Mes – kelio moterys, atvyksime ten, kur nedelsiant reikia taisyti kelią. O kol mes taisom kelią, vairuokite saugiai, saugokite save ir kitus.

– Ačiū už pokalbį.

Andriaus Repšio ir Rimanto Vaičiūno nuotraukos iš akcijos kelyje Kaunas–Zarasai–Daugpilis bei Pakruojyje, rekonstruojamame kelyje Smilgiai–Pakruojis.

Akcija Pakruojyje. Iš kairės: Violeta Mičiulienė ir Kristina Vaičiūnaitė.